

POLITIEK

Ik slaap de laatste tijd niet zo goed. Geen idee of het mijn matras is, bange dromen over een kalifaat, de constant verslechterende verhouding tussen bruto- en nettoloon of het feit dat ik sinds kort een ijsvogel in mijn tuin heb. Aangezien ik het Pollyanna-principe zowel bewust als onbewust gebruik en al jaren hetzelfde matras heb, houd ik het op de ijsvogel. Dat gezegd hebbende, om weer in slaap te komen bekijk ik tegenwoordig opnames van debatten in de [Tweede Kamer](#) - (ik was daarop eens geattendeerd toen ik de besprekingen over de WOA en de kwaliteit van de sector alsnog wilde bekijken).

Met groeiende verbazing luister ik naar de hitsige haantjes en koppige kipjes die zich verlagen tot platte retoriek en persoonlijk aantijgingen. Dit heeft niets met debat te maken. Naar ik mij kan herinneren is een debat een discussie tussen één of meerdere partijen met als doel een stelling of een standpunt met argumenten te verdedigen en de andere partij daarvan te overtuigen. Ik kan me niet herinneren dat ik ooit één van deze partijen tijdens mijn nachtelijke 'debat-gemist-sessies' heb horen zeggen: "Warempel daar heeft U een punt."

Het enige wat ik hoor is: "Meneer de voorzitter – wat de geachte afgevaardigde daar naar voren brengt is volslagen lariekoek." Het is duidelijk dat niemand naar elkaar luistert om een andere reden dan zijn eigen aanval op te kunnen bouwen. Dat we dit on-line kunnen volgen geeft eens te meer aan dat het debat niets meer dan een propaganda machine is, waar niemand beter van wordt.

Als we niet oppassen dan is de Eerste Kamer een zelfde lot beschoren en verwordt het meer en meer tot een instrument om individuen of partijen te profileren. Waarom zegt iedereen dat de regering ook een meerderheid in de Eerste Kamer moet hebben terwijl ze slechts wetsvoorstellen moet beoordelen op strijdigheid met de wet, kwaliteit, betaalbaarheid en onevenredige schade van de rechten van de burger?

Politiek wordt steeds meer 'politiek'. Mensen als Job Cohen moeten wijken omdat hij niet politiek genoeg was. Te eerlijk. Kan zich niet staande houden in het debat. Weer dat nutteloze debat. Iemand die capabel, open en transparant in Den Haag, hard voor ons werkt, wordt afgebrand enkel omdat hij geen zin heeft om niet ter zake doende feiten te spuien en misleidende betogen te houden.

Het is er langzaam ingeslopen dat dit normaal is, maar dat is niet zo. Een ander voorbeeld ter adstruering dat politiek weinig meer met zijn eigenlijke oorsprong te maken heeft, is de term: 'We hebben de verkiezingen gewonnen.' Een heel normale uitdrukking en toch in de basis, volledig incorrect. Het gaat helemaal niet om hoeveel mensen voor je kiezen. Het gaat erom dat je bepaalde gedachten hebt over wat belangrijk is voor een land. Als er mensen zijn die het daar mee eens zijn, dan vertegenwoordig je die mensen. Of het er nou veel of weinig zijn, dat doet er niet toe.

Wat was ik verheugd toen Diederik Samson (maar met evengoed welke partij was ik verheugd geweest) in zijn congres toespraak van 18 januari zei: "....maar intussen staan we op 11 zetels in de peilingen. De PvdA zit in deze coalitie omdat we daarmee ónze idealen kunnen realiseren, en nergens anders voor.

Maar waarom geloof ik het niet?